

ມະນີກົດໝາຍ

ການມູນຄະຫຍາຍຂອງກາງວິຊາ

ເພື່ອປະເມີນພົດການມູນຄະຫຍາຍທັງໝົດ ມະນີກົດໝາຍກາງວິຊາມາເປັນແຫ່ງທຳນາຖານໃນການປັບປຸງ
ກາງເຮັດວຽກແລ້ວການຕົ້ນໄສແລ້ວການມູນຄະຫຍາຍ

ມີຫາ

1. ນັກຄົກຄາສາມາດເນັ້ນການນູ້ຮັກເລີ້ມຕົ້ນໄສຈຳນວດຫຼັກສົດໃຫ້ຮົດໄນ້
2. ນັກຄົກຄາທີ່ໄດ້ຮັບກະບານແກ່ການຫຼັກສົດຈະໄດ້ຮັບກະບານແກ່ການມູນຄະຫຍາຍຄວນ ອີ່ວິວໄນ້
3. ເລັ້ມຈາກທີ່ນັກຄົກຄາໄດ້ມື້ນົງຕົກບາງການແກ່ການກົດໝາຍກາງວິຊາກົດໝາຍກາສົກໂຄຍສົມໝູຮັດ
ແລ້ວຈະມີສົມກາຮອດກາງເຮັດວຽກຕົ້ນໄສແລ້ວກົດໝາຍໄນ້

ສົມມືຖຸງກາງວິຊາ

1. ມີການແກ້ທຳກ່າວກະຫຍາຍ ດະບັນດາໃຫ້ຈຳນວດກາງວິຊາລົມບ່ອນ ແລ້ວລັງຝຶກມູນຄະພາບາດ
2. ນັກຄົກຄາທີ່ໄດ້ຮັບແນ່ມກາງຫຼັກສົດນີ້ຈະໄດ້ຮັບແນ່ມການມູນຄະຫຍາຍ ແລ້ວນັກຄົກຄາທີ່ຫວຸນໄກ້
ກະແນ່ເກາະຫຼຸງກະຕືກຈະໄດ້ຮັບແນ່ມການມູນຄະຫຍາຍ

ວິຊາເນີນກາງວິຊາ

ກ້າວຍ່ານນະໜາກທີ່ໄດ້ໃນກາງວິຊານີ້ ດັ່ງນີ້ແນ້ວດັບກິດໝາຍນາມນີ້ 3 ຈຳນວນ 38 ຄນ
ທີ່ລົງທະບຽນເຮັດວຽກການພຍານາດກົດໝາຍກາສົກ (ນະບ 301 ຂວ) ແລະ ວິຊາການພຍານາດກົດໝາຍກາສົກ
ກາມມົງປົງ (NSB 381) ໃນໄໂຮງເຮັດວຽກ ຄະແພາຍກາຕົວ ນະວິທີບາລັບຜົນຂານກົດໝາຍ
ມີກາຣີກົດ 2521

ຂອນດີ່ໃຫ້ໃນກາງກົດໝາຍກາສົກ ປັບ 2 ຂອບ 1

1. ຄະແພານທີ່ໄດ້ການເຮັດວຽກມູນຄະຫຍາຍ ແລ້ວຕົ້ນໄສໃຫ້ຈາກ

1.1 ແນະໄລ໌ມການປະເມີນພົດການມູນຄະຫຍາຍທີ່ມີນັກຄົກພຍານາດ ໄໂຮງເຮັດວຽກ
ກະແພາຍກາສົກ ມາກົງທີ່ມີການປະເມີນພົດການມູນຄະຫຍາຍ

1.2 ຄະແພານ Team Reader ແລ້ວຕົ້ນໄສໃຫ້ມີການປະເມີນການໄກກະແພານການພຍານາດ
ກົດໝາຍກາສົກໃໝ່

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลการช่องการเรียนรู้ภาษาไทยใน การฝึกปฏิบัติพยาบาล ผู้วิจัยใช้ T-test เป็นวิธีเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติพยาบาล โดยทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
2. หากำลังประดิษฐ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นกับคะแนนที่ได้จากการสอนในภาษาอังกฤษ โดยทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. คะแนนระหว่างการสอนก่อนและหลังการฝึกปฏิบัติพยาบาล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.01$ แสดงว่าหลังจากที่ฝึกมาได้ฝึกปฏิบัติพยาบาลทางคลินิก ผู้ศึกษาพยาบาล มีความสามารถช่องการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้นจริง ซึ่งทรงคุณค่าอยู่ในภาระวิจัยที่คงไว้
2. ในกรณีหากำลังประดิษฐ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการเรียนภาษาญี่ปุ่นและคะแนนที่ได้จากการสอนในภาษาอังกฤษพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ก่อนบังเอิญมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าแผนการเรียนการสอนยังไม่สามารถวัดผลการพยาบาลได้ดีเท่าที่ควร ให้คงไว้ทั้งในภาษาอังกฤษ และภาษาญี่ปุ่น เป็นอิสระไม่ขึ้นคอกัน คือ ผู้ที่เรียนได้คะแนนภาษาอังกฤษดี ไม่จำเป็นต้องได้คะแนนในภาษาญี่ปุ่นดีก็ตาม
3. เมื่อหากำลังประดิษฐ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาญี่ปุ่นในส่วนที่ได้จำแนก อธิบายประเมินผลการฝึกปฏิบัติงาน กับคะแนนภาษาอังกฤษ พบว่า มีความสัมพันธ์ก่อนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.05$ แสดงว่าถ้าหากความสัมพันธ์ระหว่างภาษาญี่ปุ่นกับภาษาอังกฤษในสองส่วนนี้ ใจจะพบว่าไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนภาษาอังกฤษ ใจจะเกี่ยวข้องกับคะแนนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งทรงคุณค่าอยู่ในภาระวิจัยที่คงไว้ คันนั้น แผนกวิชาการพยาบาลต้องการสร้างความปรับปรุงแผนการเรียนการสอนเพิ่มใหม่ โดยเฉพาะการประเมินผล ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น
4. เมื่อหากำลังประดิษฐ์สัมพันธ์ระหว่างคะแนนภาษาญี่ปุ่นกับคะแนนภาษาอังกฤษ ในส่วนที่ ๑ และ ก็พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ก่อนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = 0.05$ เช่นเดียวกัน